

VAN DIJK FISCAAL

BELASTINGADVIESKANTOOR

FITNEZZ Plaza
Euterpelaan 3A
5344 CA OSS

Oss, 15 maart 2019

Beste Milton,

Naar aanleiding van jouw vraag inzake de fiscale behandeling binnen de zogenoemde werkkostenregeling van de diverse activiteiten die jullie bedrijf aanbiedt voor werkgevers en werknemers bericht ik je als volgt.

Bedrijfsfitness

In zijn algemeenheid is bekend dat de werkkostenregeling ruimte biedt voor werkgevers om fiscaalvriendelijk vriendelijk bedrijfsfitness te vergoeden aan werknemers.

Een vergoeding voor of een verstrekking van bedrijfsfitness buiten de werkplek is loon voor de werknemers. Over dat loon moeten de gebruikelijke loonheffingen worden ingehouden. Maar je kunt dit loon ook als eindheffingsloon aanwijzen en in de vrije ruimte van de werkkostenregeling onderbrengen. Deze 'vrije ruimte' wordt in 2020 uitgebreid en verhoogd van 1,2% naar 1,7% voor de eerste € 400.000 van het totale fiscale loon. Over het meerdere van € 400.000 blijft 1,2% van het totale fiscale loon (de 'vrije ruimte') van toepassing.

De wetgever verstaat onder bedrijfsfitness: conditie- of krachttraining van werknemers die plaatsvindt onder deskundig toezicht en die georganiseerd of geïnitieerd wordt door de werkgever.

Interventie voor organisaties

Naast het traditionele bedrijfsfitness biedt FITNEZZplaza ook speciale programma's aan voor werkgevers met als doel fitter en vitaler te worden. Daarbij kunnen we denken aan een teamactiviteit of een programma om overgewicht of roken aan te pakken.

Wij zien ruimte voor de werkgever om ook deze programma's binnen de vrije ruimte van de werkkostenregeling te vergoeden of verstrekken. Daarvoor moeten we wel even inzoomen op het zogenoemde gebruikelijkheids criterium.

De gebruikelijkheidstoets beperkt het onderbrengen van vergoedingen en verstrekkingen in de vrije ruimte. Deze beperking houdt in dat de vergoedingen, verstrekkingen en terbeschikkingstellingen niet meer dan 30 procent mogen afwijken van wat in vergelijkbare omstandigheden gebruikelijk is. Vergoedingen, verstrekkingen of terbeschikkingstellingen van maximaal € 2.400 euro per persoon per jaar beschouwt de Belastingdienst hoe dan ook als gebruikelijk. De afwijking van 30 procent geldt niet voor dit bedrag.

Of sprake is van een gebruikelijke aangewezen vergoeding of verstrekking moet worden beoordeeld aan de hand van feiten en omstandigheden. Hierbij spelen verschillende factoren een rol, zoals de aard en de hoogte van de vergoeding en het oogmerk van de aanwijzing. Daarnaast zal een vergelijking moeten plaatsvinden met andere werknemers, mogelijk met andere werknemers van dezelfde werkgever, maar ook met collega's van de werknemer in dezelfde functie categorie of zelfs met werknemers daarbuiten.

VAN DIJK FISCAAL

BELASTINGADVIESKANTOOR

Tot slot

In de fiscale literatuur wordt steeds vaker betoogd dat de gebruikelijkheidstoets een “kreupel” criterium is. Er is nog maar weinig jurisprudentie inzake deze toets en de uitleg van deze toets is in veel gevallen arbitrair of voor discussie vatbaar. Wij menen echter dat programma's die zien op conditie- of krachttraining hoe dan ook onder de noemer bedrijfsfitness binnen de vrije ruimte van de WKR vallen. Voor overige programma's zal moeten worden gekeken naar de gebruikelijkheidstoets en zal per activiteit en bedrijf moeten worden beoordeeld of een dergelijk programma deze toets doorstaat. Het is daarbij niet ondenkbaar en zeker aan te bevelen dat deze toets in samenspraak met de fiscalist van de werkgever zal worden verricht.

Wij vertrouwen erop je hiermee voldoende geïnformeerd te hebben en zijn graag voor nadere toelichting beschikbaar.

Hartelijke groet,

J.J.M. van Dijk RB
Register Belastingadviseur